

Начало>Парични искиове>Европейска заповед за плащане Европейска заповед за плащане

Италия

1 Наличие на производство за издаване на заповед за плащане

Наред с други съкратени производства, в италианския Граждански процесуален кодекс (*Codice di procedura civile*) е предвидено производство за издаване на заповед за плащане (*procedimento di ingiunzione*) (член 633 и сл.). Това е едностранно производство, тъй като съдът се произнася по искането на кредитора, без да изслушва длъжника или да му дава възможност да предостави отговор или коментари.

Длъжникът може да бъде изслушан впоследствие, ако оспори заповедта за плащане.

Издаване на заповед за плащане може да се иска само във връзка с определени искиове (иск за плащане на парична сума, за предаване на определено количество заместими вещи и т.н.) и ако са изпълнени определени условия, предвидени в Гражданския кодекс (*Codice civile*) (напр. кредиторът трябва да предостави писмени доказателства в подкрепа на своя иск).

Ако съдът, пред който е предявен искът, прецени, че искът е обоснован, той нарежда на длъжника да удовлетвори претенциите на кредитора в определен срок, обикновено 40 дни, като същевременно го уведомява, че може да оспори заповедта за плащане в същия срок, както и че ако не бъде подадено възражение, заповедта ще стане окончателна и ще подлежи на принудително изпълнение.

1.1 Приложно поле на производството

Производството се прилага за искиове, предявени от кредитори, които имат вземания в пари или в определено количество заместими вещи, или които имат право да получат определена движима вещ.

1.1.1 Какви видове вземания се допускат (напр. само парични вземания, само договорни вземания и т.н.)?

Когато предметът на производството е парично вземане, дължимата сума трябва да бъде точно определена. Това изискване на практика изключва възможността да се иска заповед за плащане по отношение на извъндоговорни претенции, като например иск за обезщетяване на вреди, причинени в резултат на противоправни действия.

1.1.2 Съществува ли горна граница по отношение на стойността на иска?

Не съществува горна граница. Издаване на заповед за плащане може да се иска във връзка с вземания на всякаква стойност.

1.1.3 Използването на производството факултативно ли е или е задължително?

Използването на производството за издаване на заповед за плащане е факултативно. Кредиторът може във всички случаи да предяви иск по общия ред.

1.1.4 Производството приложимо ли е, ако ответникът живее в друга държава членка или в трета държава?

Да.

1.2 Компетентен съд

Искане за издаване на заповед за плащане се отправя към мировия съдия (*giudice di pace*) или към общия съд (*tribunale*), който би бил компетентен, ако искът е подаден по общия ред. Мировият съдия е компетентен да разглежда само искиове с малка стойност съгласно критериите, предвидени в член 7 от Гражданския процесуален кодекс. Когато молбата е подадена пред общия съд, тя се разглежда от един съдия.

Исковите, отнасящи се до възнаграждения за юридически услуги, предоставени в рамките на съдебни производства или извънсъдебно, или за възстановяване на разноски, дължими на адвокати, съдебни изпълнители или други лица, които са предоставили услуги в рамките на съдебно производство, се разглеждат от съда, решил делото, с което е свързан искът на кредитора.

Адвокатите могат да искат заповед за плащане срещу свои клиенти от компетентния съд по мястото, където са регистрирани в адвокатската колегия (*consiglio dell'ordine*). Аналогично нотариусите могат да предявяват иск пред компетентния съд по мястото, където са регистрирани в нотариалната колегия (*consiglio notarile*) (вж. също раздел „Компетентност“).

1.3 Изисквания за форма

Молбата за издаване на заповед за плащане трябва да съдържа информацията, предвидена в член 638 от Гражданския процесуален кодекс, и се подава в деловодството на съда заедно с приложените към нея документи. Съгласно член 16*bis* от Законодателен указ № 179 от 18 октомври 2012 г. (преобразуван със Закон № 221 от 17 декември 2012 г.): „Считано от 30 юни 2014 г., по производството пред съда, посочено в том IV, дял I, глава I от Гражданския процесуален кодекс, с изключение на възражението, подаването на искания за мерки, становищата на страните и документи става единствено по електронен път“. Поради това по всички молби за едностранни производства, подадени след 30 юни 2014 г., подаването на хартиен носител се санкционира с недопустимост. Член 16*bis* от Законодателен указ № 179/2012 не се прилага за европейските заповеди за плащане съгласно Регламент (ЕО) № 1896/2006. Поради това молбите за издаване на такава заповед трябва да се подават на хартиен носител, а не по електронен път.

1.3.1 Задължително ли е използването на стандартен формуляр? (Ако да, откъде може да се получи този формуляр?)

Не, няма специален формуляр.

1.3.2 Изисква ли се представителство от адвокат?

По правило се изисква. В някои случаи обаче молителят може да представлява сам своите интереси пред съда. Такъв е случаят, когато искът се разглежда от мировия съдия и е с максимална цена от 1 100 EUR. Друг такъв случай е когато молителят има правоспособност да се явява като адвокат пред съда, който разглежда делото.

1.3.3 Колко подробно трябва да се опишат основанията на иска?

В молбата трябва да се посочат предметът на иска и обстоятелствата, на които се основава той. Не е необходимо това посочване да бъде подробно, достатъчно е да се даде обобщено описание на съответните факти и документи.

1.3.4 Трябва ли да се представят писмени доказателства за спорното вземане? Ако да, какви документи са допустими като доказателство?

Да. Писмените доказателства за основателността на иска включват по-специално разписки за извършени престации и едностранни писмени обещания. Когато вземането се отнася до доставка на стоки или услуги и доставката е извършена от едно предприятие в полза на друго предприятие или на физическо лице, което не извършва професионална или стопанска дейност, писмените доказателства за вземането могат да включват и заверени извлечения от счетоводната документация на предприятието кредитор, при условие че тази счетоводна документация е

редовно водена и при спазване на изискванията на закона. Могат да бъдат писмени доказателства за вземането и търговските фактури, ако са придружени с подпечатано копие от регистъра на издадените от молителя фактури.

Специални правила за доказване се прилагат по отношение на заповедите за плащане във връзка с възнаграждения и възстановяване на разноски на адвокати, нотариуси и лица, упражняващи други свободни професии, както и на вземанията на държавни и други публични органи.

1.4 Отхвърляне на молбата

Ако съдът прецени, че искът не е достатъчно обоснован, той уведомява молителя за това чрез съдебния деловодител, като изисква от него да предостави допълнителни доказателства. Ако молителят не отговори на това искане или не оттегли молбата си, или ако молбата е недопустима, съдът я отхвърля с мотивирано определение.

Въпреки това молбата може да бъде внесена повторно, включително чрез подаване на искова молба по общия ред.

1.5 Обжалване

Определението, с което се отхвърля молбата, не подлежи на обжалване чрез въззивна или касационна жалба.

1.6 Възражение

Ако съдът допусне молбата, той издава заповед за плащане, която трябва да се връчи на длъжника. Тя трябва да се връчи в срок от 60 дни от решението, ако връчването е в Италия, или в срок от 90 дни, ако връчването е извън Италия.

Длъжникът може да оспори заповедта за плащане в срок от 40 дни от получаването ѝ.

Когато са налице достатъчни основания, срокът за оспорване на заповедта за плащане може да бъде намален до 10 дни или удължен до 60 дни. Ако длъжникът живее в друга държава — членка на ЕС, срокът е 50 дни и може да бъде намален до 20 дни. Ако длъжникът живее в държава извън ЕС, срокът е 60 дни и във всички случаи не може да бъде по-малък от 30 дни, нито по-дълъг от 120 дни.

Длъжникът може да оспори вземането дори и след изтичането на срока за възражение, ако може да докаже, че не е бил уведомен своевременно за издадената заповед за плащане поради нередовно връчване на заповедта или поради непредвидено събитие или непреодолима сила. Не се допуска оспорване на заповедта за плащане след изтичане на 10 дни от първата мярка за принудително изпълнение.

Възражение (*opposizione*) срещу заповедта за плащане се подава пред съда, който е издал заповедта, посредством документ за образуване на съдебно производство (*citazione*), който се връчва на длъжника на адреса, посочен в молбата за издаване на заповед за плащане. Подаденото възражение трябва да съдържа обичайната информация, която се попълва в документите за образуване на съдебно производство. По-конкретно възражаващата страна трябва да посочи основанията за възражението срещу заповедта за плащане.

1.7 Последници от възражението

Въз основа на подаденото възражение се образува съдебно производство по общия ред, в рамките на което съдът разглежда основателността на претенциите на кредитора.

1.8 Последници от липсата на възражение

Ако в предвидения срок не е подадено възражение или ако възражението е подадено в срок, но длъжникът не се конституира като страна в производството пред съда, съдът, който е издал заповедта за плащане, я обявява за подлежаща на принудително изпълнение по искане на молителя.

1.8.1 Какво трябва да се направи, за да се получи подлежащо на изпълнение решение?

Има четири възможни сценария.

Първият сценарий се отнася до случаите, когато срокът за подаване на възражение срещу заповедта за плащане все още не е изтекъл. Молителят може да поиска от съда да обяви заповедта за плащане за подлежаща на предварително изпълнение с незабавно действие. Това искане може да бъде удовлетворено, само ако са налице специалните условия, предвидени в Гражданския процесуален кодекс: например ако вземането се основава на менителница или чек или ако забавянето на изпълнението на заповедта би причинило значителни вреди на кредитора. Като условие за допускане на предварително изпълнение на този ранен етап на производството съдът може да поиска от кредитора да внесе обезпечение в полза на длъжника.

Вторият сценарий се реализира, когато длъжник, на когото е връчена заповед за плащане, не подаде възражение в определения срок. В такъв случай кредиторът може да подаде искане за изпълнение на заповедта.

Третият сценарий е налице, когато длъжникът е подал възражение и производството е все още висящо. В такъв случай кредиторът може да подаде искане за предварително изпълнение на заповедта. Това искане може да бъде удовлетворено, само ако са налице специалните условия, предвидени в Гражданския процесуален кодекс (напр. когато възражението не е подкрепено с писмени доказателства). Освен това съдът може да разпорежи частично предварително изпълнение на заповедта, т.е. до размера на сумата, която не е оспорена от длъжника. Освен това съдът може да допусне предварително изпълнение на заповедта за плащане, ако кредиторът предостави обезпечение, покриващо сумата, евентуално подлежаща на възстановяване, плюс разноските и обезщетение за вреди.

Четвъртият сценарий е налице, когато възражението е отхвърлено: като последица от отхвърлянето заповедта за плащане става изпълнима, ако до този момент не е било допуснато нейното принудително изпълнение.

Заповедите за плащане, които са обявени за подлежащи на принудително изпълнение по една от горните процедури, дават основание на кредитора, наред с другото, да впише съдебна ипотека върху имуществото на длъжника.

1.8.2 Това решение окончателно ли е или ответникът все още може да го обжалва?

Заповед за плащане, която е обявена за подлежаща на принудително изпълнение в резултат на неподаване на възражение от страна на длъжника, може да бъде отменена в изключителни случаи, предвидени в закона (напр. ако бъде установено, че решението на съда е постановено въз основа на доказателства, за които впоследствие е установено, че са неистински). Когато заповедта за плащане засяга права на трето лице, това трето лице може да подаде молба за отмяна на влязло в сила решение по молба на трето лице.

Решението, с което приключва производството по разглеждане на възражението, може да бъде обжалвано по общия ред.

Връзки по темата

► [Италианската Конституция](#) (EN)

https://www.senato.it/sites/default/files/media-documents/COST_INGLESE.pdf

► [Италианските закони и кодекси](#)

<https://www.normattiva.it/?language=en>

► [Италианския Граждански процесуален кодекс](#)

<http://www.altalex.com/documents/codici-altalex/2015/01/02/codice-di-procedura-civile>

► [Италианския Административнопроцесуален кодекс](#) (EN)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/mzk3/~edisp/nsiga_4276977.pdf

► [Кодекс на административното правосъдие](#) (FR)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/njiz/~edisp/nsiga_4506451.pdf

► [Италианския Административнопроцесуален кодекс](#) (DE)

https://www.giustizia-amministrativa.it/cdsintra/wcm/idc/groups/public/documents/document/mday/nda5/~edisp/nsiga_4289867.pdf

► [Италианската съдебна система](#)

<https://www.csm.it/web/csm-internet/magistratura/il-sistema-giudiziario=>

► [Данъчен процесуален кодекс](#)

<http://def.finanze.it/DocTribFrontend/getAttoNormativoDetail.do?id=%7bECD81E71-D37B-4722-AA36-116B5BCB2232%7d>

► [Министерство на правосъдието](#)

<https://www.giustizia.it/giustizia>

Последна актуализация: 21/07/2022

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.